

**PODZIM V SEVERNÍCH ČECHÁCH
NA HISTORICKÝCH STAVBÁCH A STAVBÁCH ROKU
25. 9. – 28. 9. 2025**

Nelahozeves - Dvořákův dům

Příběh světoznámého skladatele Antonína Dvořáka (1841–1904) ožívá v jeho nově zpřístupněném Rodném domě v Nelahozevsi. Interaktivní muzeum věnované Dvořákovu dětství a zdrojům jeho inspirace je v jedenácti místnostech plných fascinujících informací i hravých prvků.

Muzeum

Muzeum seznámí návštěvníky s prostředím a hudebními motivy Dvořákova dětství, a to pomocí interaktivních prvků, audiovizuální technologie i kreativně řešené expozice s historickými exponáty. Tento imerzní přístup umožní návštěvníkům všech věkových kategorií i různorodých zájmů vhled do výjimečné cesty, kterou Dvořák ušel od skromných počátků v Nelahozevsi až ke kariéře světově uznávaného skladatele.

Nová muzejní expozice propojí Dvořákovu hudbu s geniem loci jeho rodiště. Inovativní výstava představí prostředí středočeské vesnice tak, jak vypadala v polovině 19. století, tedy v době, kdy zde Dvořák vyrůstal. Velký důraz je kladen na zvukovou stránku a samozřejmě na hudbu. K té budou mít návštěvníci přístup prostřednictvím speciálních audioprůvodců, jež je seznámí se skladatelovou životní a profesní cestou vedoucí ze skromných poměrů jeho rodiště až k celosvětovému uznání. Rodný dům Antonína Dvořáka a přilehlý areál je prostorem pro pořádání mnoha hudebních, komunitních a vzdělávacích programů, koncertů a kreativních dílen určených všem generacím.

Veltrusy

Veltrusy, původně středověká ves, ležící v dolním Povltaví, byly obklopeny polnostmi a lesy, které se jakožto součást panství Jeviněves-Veltrusy staly v roce 1698 dědictvím Marie Terezie Scheidler ze Scheidlernu. Ta se v téže roce provdala za hraběte Václava Antonína Chotka (1674–1754). Rod Chotků patřil ke staré české rytířské šlechtě poznamenané pobělohorskými konfiskacemi, a proto společensky a majetkově výhodný sňatek **Václava Antonína Chotka** umožnil nejen získání významných státních funkcí, díky nimž byl povýšen nejprve do baronského a v roce 1723 do hraběcího stavu, ale především postupný vzrůst jeho hmotného bohatství, nároků na životní a kulturní styl.

Této stoupající úrovni odpovídal i požadavek na podobu reprezentačního sídla, které začalo vznikat v roce 1704. Zámek byl od počátku budován s velkorysou barokní koncepcí jako komplex výškově odstupňovaných budov obklopujících čestný dvůr podle osy sever – jih. Hlavní budovu tvořilo střední válcové jádro, jež přesahovalo o výšku jednoho patra čtyři paprskovitě z něj vyběhající jednopatrová křídla (ondřejský kříž). V prvním patře se nacházely reprezentační prostory tzv. "panského patra". Čestný dvůr byl na severu uzavřen řadou alegorických soch, představujících měsíce a roční doby z dílny **Matyáše Bernarda Brauna**. Ve své původní podobě patřil veltruský zámek k nejvýznamnějším dílům vrcholného období barokní architektury v Čechách, a to i přes jeho pozdější úpravy. Přesto, že se plány nedochovaly, lze dnes již zámek spojit s tvorbou jednoho z nejpřednějších tvůrců barokní architektury v Čechách této doby, **Giovannim Battistou Alliprandim**.

Zásadní stavební oprava proběhla na přelomu 80. a 90. let 20. století, kdy byly rebarokizovány fasády hlavní budovy a ujednoceny fasády křídel čestného dvora. Areál je ve správě **Národního památkového ústavu** a v roce 2002 byl prohlášen národní kulturní památkou. Celý areál byl zásadně poškozen povodněmi v roce 2002. Od té doby probíhá postupná revitalizace. Během posledních let došlo k opravě několika parkových staveb včetně oranžerie nebo hlavní vstupní brány a jejích okolních budov. V roce 2014 byly obnoveny všechny parkové mosty přes Mlýnskou strouhu a severozápadní křídlo zámku. Hlavní zámecká budova byla znovu otevřena pro veřejnost v červenci 2021.

Louny – Prohlídka

Chloubou města je kostel sv. Mikuláše, jedno z vrcholných děl české pozdní gotiky. Trojlodní chrám s krásnou krouženou klenbou a jehlanovou střechou postavil na místě staršího chrámu, který společně s celým městem vyhořel roku 1517, královský stavitel Benedikt Rejt, ač jeho dokončení v roce 1538 se už nedožil. Z ochozu 60 metrů vysoké věže se otevírá krásný výhled na celé město a okolí s Českým středohořím.

Žatecká brána

Žatecká brána je jediná zachovalá městská brána. Pochází z roku 1500. Dochovaly se ještě dvě dělové bašty a velká část vnějšího opevnění, které vznikalo ve druhé polovině 15. století. Na severní straně (ulice Pod Šancemi) zachovaná hranolová věž a náznak kruhových bašt.

Oblastní muzeum v Lounech

Lounské muzeum bylo založeno v r. 1889. Dobou svého vzniku tak patří do první vlny zakládání českých muzeí, která bývá vymezována léty 1860-1890. Jeho sbírkový fond vznikl obdobně jako jinde z darů občanů, ale velmi záhy lze hovořit o cílevědomé sbírkotvorné práci, zvláště pak při budování archeologické sbírky.

Prakticky od počátku byl sběratelský zájem muzejních pracovníků zaměřen regionálně a neustrnul pouze na dokumentaci města Loun. Tento vývoj byl v r. 1955 završen změnou městského muzea v muzeum okresní.

Vzhledem k legislativním změnám přešlo muzeum od 1.1.2003 pod Krajský úřad Ústeckého kraje a tím pádem se opět změnil název na Oblastní muzeum v Lounech, příspěvková organizace.

V současné době zahrnuje sběrná oblast muzea území lounského okresu, t. j. území s bohatou a různorodou historií a přírodou. Skladbou sbírek patří Oblastní muzeum v Lounech k muzeím vlastivědným, není muzeem se specializací. Sbírkové fondy (např. archeologická, historická či přírodovědná sbírka) jsou bohaté a mají vysokou dokumentační a vypovídací hodnotu.

Muzeum je vhodně umístěno v centru historického jádra města v budovách památkové hodnoty, rekonstruovaných pro muzejní účely. Jednou z těchto budov je Dům Sokolů z Mor, jehož průčelí zdobí mohutný pozdně gotický arkýř a v jehož přízemí je dochována klenutá gotická síň. Muzeum nabízí návštěvníkům dvě stálé expozice s historickou a přírodovědnou náplní. Historická expozice je zaměřena na dějiny SZ Čech ve 14. a 15. století, přírodovědná expozice prezentuje vývoj krajiny v Podkrušnohoří a stř. Poohří. Nabídka je doplňována v průběhu roku řadou krátkodobých výstav, prezentujících jednotlivé sbírky muzea a výsledky jeho odborné práce. Paleta nabízených výstav je rozšiřována o výstavy výtvarné a výstavy převzaté z jiných muzeí.

Kotěrova kolonie – přednáška v městském muzeu

Na východě Loun, na kopci nad hlavním vlakovým nádražím, se nachází významná součást moderní české architektury – Kotěrova kolonie, jeden z nejstarších příkladů úspěšné aplikace zahradního města do českého prostředí.

Kolonie vznikla na počátku 20. století, v době velkého hospodářského rozvoje města, aby pomohla zažehnat bytovou krizi. Její stavby se zhostil významný český architekt Jan Kotěra. Podle jeho původního plánu z roku 1909 mělo vzniknout zahradní město, první svého druhu v celé monarchii, které by poskytlo moderní bydlení rodinám zaměstnanců dráhy.

Hlavní důraz kladl Kotěra na spojení výhod městského a venkovského života. Člověk měl být ve spojení s přírodou, v čistém prostředí plném zeleně a přitom jen několik kroků od zaměstnání.

Ve spodní části kolonie měly vzniknout veřejné budovy – škola, obchody, hostinec nebo holičství. Na vrcholu kopce se měl tyčit kostel. Plán soběstačného města s veškerým sociálním zázemím, lemovaný javorovým stromořadím, byl nakonec realizován jen částečně.

Na počátku roku 1911 došlo z nedostatku financí k přepracování původního plánu a v horní části zamýšlené zástavby se realizovala pouze stavba 53 domů včetně dvou prádelen, které jsou jediným připomenutím zamýšlené vybavenosti městečka.

Se stavbou se započalo na sklonku roku 1911 a již v létě následujícího roku byly dostavěny první bloky obytných domů. V lednu 1913 byly zkolaudovány i zbývající budovy a kolonie byla dokončena.

Pro kolonii je typická kombinace červených pálených cihel a režného zdiva doplněná lehkým ornamentálním zdobením. Prvořadým požadavkem není efekt, ale praktičnost. Velký důraz je kladen na dostatek světla v hlavních obytných místnostech.

Jednopatrové domy můžeme rozdělit podle počtu bytů a interiérové dispozice do devíti typů. Jednoduché členění bytů na vstupní halu, kuchyň, obývací pokoj, ložnici a toaletu bylo

založeno na autorově smyslu pro detail a jednoduché praktické bydlení. Do poschodí vede točité schodiště a většina domů má balkon. Významným prvkem je dostatek zeleně.

26.9. 2025

Úštěk – prohlídka města s průvodcem

Kostel sv. Petra a Pavla

Kostel byl postaven v letech 1764 - 72 na místě staršího kostela svatého Michala ze 14. století. Kostel byl postaven ve slohu pozdního baroka. Na římse západního průčelí jsou po obou stranách věže umístěny sochy sv. Petra a Pavla z doby kolem roku 1770. Nejcenějším je obraz na hlavním oltáři od Karla Škréty z roku 1656, který zobrazuje pannu Marii v rozhovoru se sv. Petrem a Pavlem. Za pozornost stojí kamenná křtitelnice nezvyklého typu a rokokových tvarů. Dřevořezby jsou dílem místního řezbáře Jiřího Vančury, který je také tvůrcem vyřezávané kazatelny. Skříň varhan se dochovaly původní podle Lauterera, postavil je truhlář Ambrož Tauchmann z Hořky. Stroj varhan je novější z roku 1915 od Jindřicha Šifnera z Prahy.

S vnějšími opravami bylo započato v roce 1999, objekt byl též slavnostně nasvícen.

Štítové domy

Na severní straně západní části náměstí se zachovala řada štítových domů, které podávají výraznou představu toho, jak vypadala zástavba menšího středověkého města. Jde o domy č. 16/29 až 28/42. Nejstarší městské domy byly patrně dřevěné s kamennými sklepy v několika úrovních, zejména v 16. století byly stavěny nové kamenné a hrázděné štítové, jednopatrové domy s loubím v přízemí. V domě č. 19/29 je zachována původní černá kuchyně, u čísla 16/29 je novější rokokové průčelí.

Hrad – Panský dvůr

Jádro zachovalých budov hradu vzniklo v poslední třetině 14. století. Jde hlavně o budovu paláce, která má ve své dolní části velmi silné zdivo. Zcela netradičně byl hrad zbudován již ve vzniklém městě. Z tohoto pohledu jde o opravdový unikát. V období gotiky byl palác různě opravován a dostavován. V první části 16. století byl palác doplněn velkým sálem v druhém patře. Ve sklepech paláce jsou velké prostory vytesané přímo do pískovcové skály. K severozápadnímu cípu je nezvykle připojena věžovitá budova barokního rázu, která šikmými okny prozrazuje svůj původní účel jako schodiště. V roce 1779 byl hrad prodán právovarečnému měšťanstvu a byl užíván jako sladovna. Stavební úpravy z tohoto období porušily původní stavbu hradu (přistaven komín, zrušeno schodiště, změny klenby). Po roce 1945 hrad chátrá a vinou necitlivých stavebních zásahů je narušena jeho statika.

V současnosti probíhá záchrana tohoto vzácného objektu. Jeho realizace si již vyžádala nemalé finanční prostředky. Více informací najdete na webu v sekci Investiční akce od roku 2000.

V době městských slavností tvořilo hradní nádvoří neopakovatelnou kulisu zejména divadelních a hudebních vystoupení, věříme, že po úplné úpravě objektu se na hradní nádvoří opět vrátí život v podobě kulturních zážitků.

Pikartská věž – Panský dvůr

Nejsilnější a nejmohutnější věž městského opevnění. Byla postavena roku 1428 za husitského hejtmana Václava Cardy z Petrovic (odtud název Pikartská, tak byli husité hanlivě označováni svými odpůrci). Sloužila k zesílení obranyschopnosti úštěckého hradu. Později až do roku 1947 byla věž využívána pro obytné účely. Věž je postavena z pískovcových kvádrů, zdi jsou téměř dva metry silné, má 4 podlaží, přičemž poslední je o něco nižší než ostatní, protože věž roku 1859 vyhořela a už nebyla obnovena v původní výši. V současné době věž slouží jako galerie, záměrem je vytvořit zde muzeum.

Ptačí domky

Postaveny v polovině 19. století italskými dělníky, kteří zde stavěli železnici. Jedná se o dřevěné přístavky na skalní stěně (připomínají ptačí hnízda). Přístavky navazují na sklepy a chodby vytesané v pískovcové skále. Zvláštností je, že ze zadní strany mají domky několik pater, přičemž z přední strany lze dosáhnout až na okap (ulice I. máje).

Židovská synagoga

Unikátní věžovitá stavba byla jádrem staré židovské čtvrti. Po náročných opravách započatých ve druhé polovině 90. let bude sloužit ke kulturním účelům.

Ostré

Poutní místo (3 km od Úštěka) založené jezuity, které vzniklo v letech 1703 - 1707 vybudováním kostelíka o dvou stejných věžích včetně monumentálního přístupového schodiště. Místo se stávalo pravidelně 3. května cílem mnoha poutníků, kteří přicházeli na vyhlášenou pouť. Od kostelíků směrem k severu se otevírá romantické panoráma úštěcké kotliny s dominujícím vrcholkem východního Českého středohoří - 726 m vysokým Sedlem. Objekty jsou v majetku katolické církve.

Litoměřice – prohlídka města s průvodcem

Pozoruhodné je centrální Mírové náměstí, kde stojí architektonicky cenné domy. Některé z gotických domů ve městě patří mezi nejstarší trvale obývané domy v rámci celé České republiky.

Litoměřická radnice byla postavena ve stylu saské renesance, proto na ní najdeme řadu prvků blízkých gotice. Nyní v ní sídlí místní vlastivědné muzeum. Dům „Kalich“, zvaný též „Pod Bání“, patřil Mrázům z Milešovky, kteří byli v 16. století nejbohatšími lidmi ve městě. Jako většinu litoměřických renesančních staveb jej postavil Ital Ambrogio Balli. Na střeše domu se nachází zvláštní vyhlídková terasa známá jako litoměřický kalich, která kdysi sloužila svým pánům k odpočinku i schůzkám při víně. Dům má nyní empírovou průčelní fasádu, zjednodušenou v 50. letech 20. století. V současnosti zde sídlí Městský úřad v Litoměřicích. Další renesanční dům „Černý orel“ sehrál významnou roli v době povstání panstva proti Ferdinandovi I. v 16. století. Postavil jej taktéž A. Balli. Na rozdíl od domu Pod Bání si uchoval původní vzhled se skvostnými sgrafity. Dům „U Pěti panen“ postavil okolo 1725 Octavio Broggio, čelný tvůrce litoměřického baroka pro jednoho ze svých polířů. Patří mezi naše nejkrásnější barokní měšťanské domy.

Kostel Všech svatých v rohu náměstí je původně gotický, nyní barokní, má renesanční stanové střechy. Postavil jej opět Octavio Broggio, tentokrát se svým otcem Guiliem. U kostela stojí zachovaná gotická městská věž. Kostel Zvěstování Panny Marie představuje vrchol tvorby Octavia Broggia. Je barokní a původně ho vlastnili Jezuité. V jeho blízkosti stojí barokní budova jezuitského semináře a koleje od téhož stavitele. Minoritský, od roku 1785 dominikánský klášter, a s ním spojený kostel sv. Jakuba je barokní stavbou opět od Octavia Broggia. Kapucínský kostel svaté Ludmily je dílem Jana Kocho z Ústí nad Labem z roku 1656. Kostel svatého Vojtěcha je zmiňován poprvé již roku 1363. V letech 1703 až 1708 jej barokně přestavěl Octavio Broggio, patrně podle návrhu svého otce Giulia z roku 1689.

Katedrála sv. Štěpána je barokní z let 1664 až 1668 – postavil ji z Prahy povolaný stavitel Domenico Orsi a na stavbě se zřejmě podílel i Giulio Broggio. Biskupství v Litoměřicích sídlí od roku 1655. Součástí biskupství na Dómském pahorku je rovněž barokní biskupská rezidence Giulia Broggia, barokní kanovnické domky se secesní kulisovou fasádou a věž katedrály, postavená již v novobarokním slohu v letech 1883 až 1889 litoměřickým stavitelem Franzem Sanderem podle návrhu vídeňského architekta Heinricha Ferstela.

Městské divadlo Karla Hynka Máchy patří mezi naše první kamenná divadla, vzniklo již roku 1822. Budova divadla je empírová.

Stavby z 20. a 21. století

Z novostaveb jsou ve městě architektonicky cenné například budova základní školy v ulici Boženy Němcové, Hospic svatého Štěpána a dům Johannahof v Palachově ulici. Technicky a architektonicky cenný je jak starší Tyršův most přes Labe tak i nový most Františka Chábery.

Kostel Církve československé husitské a Bratrské jednoty baptistů, bývalý Evangelický kostel Krista Spasitele, z roku 1902 (projektant: Paul Lange).

Litoměřice – hrad

STAVBA ROKU 2023

Litoměřický hrad (též *Hrádek*) je bývalý gotický královský hrad v severozápadní části městského jádra Litoměřic a byl součástí městských hradeb. Od roku 1964 je chráněn jako kulturní památka.

Ve druhé polovině 14. století hrad prošel vrcholně středověkou přestavbou. V 19. století byl dochovaný hradní palác ze 14. století přestavěn na pivovar a obestavěn parazitní zástavbou, takže hrad dlouhodobě zůstával mimo zájem historiků. Proto se až do roku 1971 o existenci pozůstatků hradu nevědělo téměř nic. Situaci změnil až stavebně

historický průzkum Jana Muka z roku 1971. Do současnosti se z hradu dochoval palác s částí severní strany, západní strana hradu a zbytky tří věží, jedné čtvercové a dvou okrouhlých.

V letech 2007-2011 proběhla nákladná rekonstrukce a přestavba bývalého gotického hradu s pracovním názvem „Svatostánek českého vinařství“. Jejím výsledkem je multifunkční prostor, jehož součástí je revitalizované nádvoří a správní budova. Posláním Hradu Litoměřice je mimo jiné šíření vinařské tradice regionu, která sahá až do dob krále Karla IV. Vína jsou uchovávána v ideálních podmínkách sklepních prostor, na které navazuje i degustační místnost s původní kamennou dlažbou a klenutými stropy. Díky moderně vybavenému konferenčnímu sálu se zachovanými gotickými artefakty se Litoměřice stávají centrem kongresové turistiky. Hrad byl vyhlášen stavbou roku Ústeckého kraje 2013. V roce 2023 získal druhé místo v soutěži Stavba dvacetiletí Ústeckého kraje.

27.9.2025

Kadaň – Františkánský klášter

Františkánský klášter Čtrnácti svatých Pomocníků, národní kulturní památku, která je výjimečná nejen svými unikátními nástěnnými malbami a vzácnou sklípkovou klenbou. Pro jedinečnost kadaňského františkánského kláštera, která dosahuje světového významu, byla podána žádost o jeho zapsání do seznamu památek UNESCO.

Kadaňský hrad

Kadaňský hrad, který se tyčí na vrcholu mohutné rulové skály nad řekou Ohří již více než 750 let. Kadaňský hrad, původně typem tzv. středoevropský kastel, je srdcem dochovaného městského opevnění, které obepíná celé historické centrum města. Jde o velmi významnou stavbu hradní architektury ve střední Evropě, a proto není ani divu, že je podobně jako mnoho dalších kadaňských historických staveb zařazen na seznam chráněných kulturních památek České republiky.

Radniční věž

Unikátní bílá gotická radniční věž z počátku 16. století představuje jednu z nejvýznamnějších dominant města Kadaně. Její výška dosahuje 53,75 metrů, což z ní zároveň činí nejvyšší budovu ve městě. Nikde v Čechách ani na Moravě žádnou podobnou neuvídíte. Okázalost a jedinečnost kadaňské radniční věže je do dnešních dob důkazem toho, jak důležité, prosperující a hrdé bylo město Kadaň v době její výstavby.

Architektonickou zajímavostí je, že bychom na kadaňské radniční věži marně hledali byť jedinou střešní tašku, je totiž celá od hladiny náměstí až po úplný vrchol kamenná.

Katova ulička

Katova ulička je nejužší pojmenovanou ulicí v České republice! Ve svém nejužším místě je široká pouhých 66 centimetrů, na délku má pak zhruba 50 metrů. Uličku naleznete na centrální kadaňském Mírovém náměstí v prostoru mezi měšťanskými domy čp. 76 a 77. Projdete-li uličkou směrem z náměstí, ocitnete se na katově plácku, který je součástí hradebních parkánů kadaňského městského opevnění. Katovu uličku uzavírá tzv. Katova branka, nad kterou jsou umístěny dvě hradební vížky. Vydáte-li se po hradebním parkánu směrem doleva, narazíte na Minoritskou baštu, velkou obrannou dělovou věž, kde se nachází muzeum vojenství Militaria. Dáte-li se po hradebním parkánu doprava, zavede vás cesta kolem barbakánu Žatecké brány až ke Kadaňskému hradu.

Barokní sloup

Barokní sloup dominuje středu hlavního kadaňského náměstí. Sakrální památka byla postavena ke slávě Boží v polovině 18. století. Hlavním účelem stavby byla oslava katolické církve a víry, částečně vyvolaná pocitem vděčnosti za ukončení morové pohromy, která se ani Kadani nevyhnula. Morový sloup se tyčí do výšky 25 metrů a je vysochán z pískovce. Hlavní sochařská práce je připisována Josefovi Weitzmannovi, který je zároveň autorem jiné kadaňské sochy, svatého Jana Nepomuckého (nyní umístěn v ulici Kpt. Jaroše). Na vrcholu sloupu se nachází sousoší Nejsvětější Trojice a socha Panny Marie Immaculy. Pod ní na římse se dále nachází socha svatého Rocha se psem, který nese v tlamě bochník chleba. Dalšími svatými, které je možné spatřit na monumentu, jsou například svatý Florián, svatý Isidor z Madridu, svatá Kateřina, svatá Barbora a mnozí další. V průběhu 20. a 21. století byl sloup několikrát restaurován.

Žatec - prohlídka města s průvodcem

Malebné město Žatec leží v severozápadních Čechách a jeho bohatá historie sahá až do středověku. První písemná zmínka o městě pochází z roku 1004, to z něj činí jedno z nejstarších měst v Čechách. Během staletí si město zachovalo svůj historický charakter,

což dokládají mnohé zachovalé stavby a památky. Mezi nejvýznamnější patří radnice s gotickou věží, Chrám Nanebevzetí Panny Marie, nebo městské hradby.

Žatec je uznávaným hlavním městem chmele, je součástí památky světového dědictví UNESCO s názvem „Žatec a krajina žateckého chmele“. Výjimečnost tohoto centra spočívá v jeho jedinečné urbanistické struktuře, kterou utvářely stovky let zpracování a obchodování s chmelem. Historické náměstí, ulice a průčelí domů odrážejí nejen rozmach tohoto odvětví, ale i kulturní a hospodářský význam města.

Chrám Nanebevzetí Panny Marie

Dominantou centra a jeden z nejvýznamnějších chrámů v regionu. Původně gotická stavba s barokními prvky nabízí bohatě zdobený interiér, historické varhany a výjimečnou sochařskou výzdobu. Kostel je kulturní památkou a oblíbeným místem koncertů a duchovních akcí.

Mederův dům

Je jedním z nejstarších a nejcennějších měšťanských domů v Žatci. Po dlouhém období chátrání byl v letech 2016 – 2022 kompletně zrekonstruován. Nabízí unikátní pohled do historie města prostřednictvím interaktivních expozic.

Žatec Synagoga – stavba roku 2023

Synagoga v Žatci je **druhá největší zachovaná synagoga v Čechách** (po velké plzeňské synagoze) a kulturní památka. Byla postavena v letech 1871–1872 v maurském stylu ve východní části centra města Žatec v Dlouhé ulici.

V roce 1997 započaly opravy zdevastované synagogy, která dostala novou fasádu, střešní krytinu atp. Pro svou vynikající akustiku je příležitostně využívána ke koncertům.

Je chráněna jako kulturní památka České republiky.

Chrám chmele a piva

Chrám chmele a piva v Žatci je turistický areál zbudovaný v letech 2009 až 2012 přestavbou areálu bývalých chmelařských skladů. Tematicky navazuje na unikátní tradici pěstování a obchodování chmelem v žateckém regionu. Je zaměřen na všechny věkové kategorie turistů, tvoří ucelený komplex vhodný pro celodenní výlety a otevřen po celý rok. Místní samospráva usiluje o zařazení žateckých chmelařských památek na list kandidátů UNESCO.

28.9.2025

Louny – Galerie Benedikta Rejta

Iniciativou bývalé ředitelky Alice Štefančíkové byla mezi lety 1995-1998 rekonstruována budova pro účely provozu Galerie Benedikta Rejta. V 90. letech se tak architektům Emilu Přikrylovi, Tomáši Bezpalcovi a Tomáši Novotnému povedlo konverzí bývalého barokního pivovaru vytvořit chrám moderního umění – interiér je modelovaný proměnlivým světlem umocňující geometrii stavby, ve kterém můžete stále vidět původní dispozici pivovaru, klenby a pilíře s hrubým kamenem. Z galerie dohlédnete na krajinu Dolního Poohří, kostel Benedikta Rejta a tok Ohře.

Harmonické spojení historie, současnosti a nadčasového přístupu architekta Emila Přikryla a jeho kolegů bylo v roce 1999 nominováno na *Evropskou cenu za architekturu – Mies van der Rohe Award*.

Louny - Kotěrova kolonie - prohlídka

Skládá se z rodinných domků pro zaměstnance železničních oprav. Projektoval roku 1909 Jan Kotěra. Kolonie tvoří zajímavý stavební komplex, který nebyl v důsledku války dokončen. Jeho součástí měl být i kostel, škola a sociální služby.

Louny – plavecký bazén – stavba roku 2023

Titul Stavba roku 2021 získalo brněnské studio dkarchitekti za projekt Městské plavecké haly Louny.

Ostře řezaný černý krystal ukrývá příjemný teplý interiér, kterému dominuje pětadvacetimetrový bazén obklopený dlažbou v barvě slonové kosti a obklady z modřínového dřeva.

Při návrhu se autoři nechali inspirovat zvlněnými křivkami Českého středohoří, kterými se návštěvníci mohou kochat při výhledu z tobogánové věže nebo venkovního ochlazovacího bazénku. Budova má tvar zkoseného hranolu, který reflektuje sklon terénu a

využívá přirozeně utvořené nerovnosti k bezbariérovému napojení vchodů pro obě podlaží objektu.

„Do výsledného řešení se promítl také kontrast vnitřního a vnějšího prostředí, kdy venku prochází lidé zabalení kvůli zimě a větru v kabátech a čepicích, zatímco za tenkou skleněnou stěnou se v teple pohybují plavci jen v nejnútnejším oblečení. Napětí těchto protikladů se nám projevilo zvlněním skleněné fasády, která tvoří hranici těchto dvou světů, podobně jako napětí v tektonických deskách utvořilo křivky Českého středohoří,“ popisuje David Kudla.

Oceníte použití přírodních materiálů

Interiéru dominují teplé přírodní odstíny. Obklad stěn tvoří modřínové dřevo a podlahu pokrývá keramická dlažba v odstínu slonové kosti. V místech většího provozního zatížení nebo tam, kde je povrch vystavený stříkající vodě, autoři použili černou vysokotlakou laminátovou desku.

Interiér doplňuje pohledový beton s „obtištěnou“ OSB deskou, která pomáhá zakrýt nedokonalosti při vytváření pohledové monolitické konstrukce. Příjemné relaxační prostředí ve wellness části vytváří dřevěný obklad zvlněný v organických křivkách.

„Hmota je šikmo seříznutá na jižní straně, kterou se plně otevírá směrem do parkové plochy. Z exteriéru je budova obložena zavěšenými hliníkovými deskami v černé barvě. Architektonické řešení prostorné bazénové haly a wellness umožňuje optické propojení exteriéru a interiéru prostřednictvím prosklené fasády směrem na jih,“ uvedl v odůvodnění ocenění architekt Jan Vrana, předseda poroty soutěže.

Zámek Lány

Zámek Lány je barokní stavba, jež se nachází na jižním okraji obce Lány v okrese Kladno ve Středočeském kraji západně od Prahy. Zámek je situován na severním okraji rozsáhlých křivoklátských lesů (CHKO Křivoklátsko), jeho součástí je rozsáhlý anglický park, rybník Bahňák, velký palmový skleník a přilehlá Lánská obora. K zámku také patřil hospodářský dvůr.

Od roku 1921 je zámek majetkem státu a stal se oficiálním letním sídlem prezidentů Československa, dnes prezidentů České republiky.^[1] 16. prosince 1921 zde byla během návštěvy rakouského prezidenta Hainische a kancléře Schobera podepsána Lánská smlouva (též „Pražská smlouva“), která potvrdila politiku přátelské spolupráce mezi Československem a Rakouskem.

Zámek včetně přilehlého kostela a zámeckého parku je chráněn jako kulturní památka České republiky.

Vypracovala Ing. Jindra Novotná